

Наталія БАНДЯК
науковий керівник
к.е.н., доц. Данилишин В.І.
ІФННІМ ТНЕУ

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

Для економіки України, яка офіційно проголосила та реалізує стратегію європейської інтеграції як головний пріоритет зовнішньої та внутрішньої політики на коротко- та довгострокову перспективу, основним завданням є підвищення стійкості та стабільності вітчизняного банківського сектора, який забезпечує фінансову рівновагу в країні та перехід до інноваційної моделі зростання національної економіки. За цих обставин особливого значення набуває розробка якісно нових інструментів організації фінансової діяльності банківських установ.

В сучасних умовах процедура управління банківськими ресурсами значною мірою визначається ефективністю процесу планування фінансової діяльності. Це обумовлює високий статус процесу планування для банку, який розглядається на оперативному, тактичному та стратегічному рівнях на різних етапах процесу планування та з використанням різного організаційного забезпечення.

Характерними особливостями планування фінансової діяльності у банківських установах, які обумовлені специфікою їх діяльності, є комплексність планів, регламентованість та відсутність збитковості.

У системі управління фінансами банків планування, поряд з аналізом та контролем діяльності, займає одне з найважливіших місць, оскільки тільки процес планування забезпечує одну з найважливіших функцій фінансового менеджменту банку – знаходження додаткових ресурсів.

Основною метою фінансового планування в банку є визначення та конкретизація фінансових умов функціонування банківської установи на основі розробки, узгодження та затвердження системи взаємопов'язаних фінансових планів для забезпечення відтворювального процесу відповідними за обсягом та структурою банківськими ресурсами. Ключовим чинником, який впливає на ефективність планування, є необхідність нарощення капіталу банку для досягнення достатнього рівня конкурентоспроможності.

Будь-який банк має індивідуальні особливості, пов'язані з організаційною структурою, системою цінностей, внутрішньою культурою, кадровим складом, обраною системою та методами керівництва. Усі ці чинники потребують адаптації системи планування до конкретних умов. Дана проблема ускладнюється браком досвіду стратегічного менеджменту у банківській сфері та відповідно підготовлених фахівців.

Сучасна технологія управління фінансами у банківських установах повинна охоплювати такі основні напрями [1]:

- 1) формування фінансової структури банку;

- 2) формування політики управління фінансовими результатами, активами, капіталом банку;
- 3) фінансове планування та прогнозування;
- 4) організація роботи фінансових служб та підрозділів;
- 5) автоматизація процесу прийняття управлінських рішень.

Реалізація кожного з вказаних напрямів включає певний перелік сучасних форм та методів управління фінансами, враховує спеціалізацію та особливості фінансової діяльності банку.

Безпосередня реалізація комплексного фінансового планування банку відбувається на оперативному рівні, розкривається через планування та контроль за операційною діяльністю, і має бути спрямована на планування активів і пасивів, планування обсягу власного капіталу та врахування ризиків. Інтеграційна взаємодія у процесі бюджетування може бути визначена як розробка бюджетів різного рівня та напрямів діяльності, організація контролю за їх виконанням, аналіз відхилень від бюджетних показників та внесення відповідних коригувань з метою узгодження і досягнення намічених результатів на всіх рівнях управління.

Використання різноманітних технологій управління фінансами повинно забезпечити ефективність процесу планування та виконання планів на основі постійного моніторингу процесів діяльності банку, забезпечення зворотного зв'язку, врахування необхідних критеріїв досягнення ефективності, виходячи із характерних особливостей банківської діяльності.

Список використаних джерел:

1. Колодізов О.М. *Фінансовий менеджмент у банках: концептуальні засади, методологія прийняття рішень в банківській сфері [Текст]: Навчальний посібник/ О.М.Колодізов, І.М. Чмута, І.О.Губарева. Харків: ІНЖЕК, -2004- 408с.*

Наталія РЖИМ
науковий керівник
к. е. н. Дмитришин М. В.
ІФННІМ THEY

ЗОЛОВОАЛЮТНІ РЕЗЕРВИ УКРАЇНИ

В період нестабільної економічної ситуації, коли немає гарантії, що країна не опиниться в прірві, постає гостра необхідність в підтриманні фінансової стійкості держави. Одним з важелів стійкості фінансової системи є формування золотовалютних резервів в державі. Сучасний обсяг золотовалютних резервів України є недостатнім для задоволення потреб держави в контексті формування та використання таких резервів, що робить дослідження за даною тематикою актуальним.

Згідно Закону України «Про Національний банк України» золотовалютний резерв – резерви України, відображені у балансі